

ת"פ 19654/04/19 - אריה רוזן, ב.ל.ה. בדיקות ללא הרס בע"מ נגד מדינת ישראל - אגף מס הכנסה, גיא רון

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 19654-04-19 מדינת ישראל נ' ב.ל.ה. בדיקות ללא הרס בע"מ ואח'
תיק חיצוני: חקר: 189316714

מספר בקשה: 11

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקשים
אריה רוזן ב.ל.ה. בדיקות ללא הרס בע"מ ע"י עו"ד עובדיה
שלמה
נגד
המשיבים
1. מדינת ישראל - אגף מס הכנסה ע"י עו"ד ראם כהן
2. גיא רון ע"י עו"ד שולמית אשבל ואילת שושני
ה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול כתב האישום מטעמי אכיפה בררנית והגנה מן הצדק.
2. על מנת לסבר את האוזן, אציין בתמצית, כי כנגד המבקשים והמשיב 2 הוגש כתב אישום המייחס להם 4 עבירות של אי הגשת דוחות שנתיים במועד.
3. בבקשה שבפני טוען הסניגור המלומד, כי היה מקום להגיש כתב אישום גם כנגד עו"ד יעקב בורובסקי, המשמש כעד תביעה בתיק זה (להלן: "בורובסקי").
4. בבקשה מפרט הסניגור המלומד את הטעמים לכך, תוך שהוא מפנה למסמכים שונים.
5. עוד טוען הסניגור, כי המדינה לא מילאה אחר הנחיית פרקליט המדינה מס' 6.11 ועליה להוסיף ולחקור בעניין, כדי לצרף את בורובסקי לכתב האישום, לא כעד, אלא כנאשם, לצד יתר הנאשמים.
6. לטענת הסניגור המלומד, בורובסקי נטל חלק פעיל בנאשמת 1, חב' ב.ל.ה., וככל שהמאשימה טוענת בכתב האישום לאחריות, מרשו, הנאשם 2, מכח היותו מנהל פעיל בחברה, אזי, יש לייחס לאחריות דומה לבורובסקי, תוך הפנייה לחומרים שונים, שאליבא דשיטתו של הסניגור, מבססים זאת (ראו: סעיפים 20-21 לבקשה ולחומרים אליהם מתייחסים הטענות המובאות שם).

7. המדינה מסרה את תגובתה לבקשה בה ביקשה לדחות את עמדת הסניגור והבקשה בכללותה.
8. נטען כי העניין נבחן על ידה, עוד בשלבי החקירה, והוחלט שאין מקום להעמיד את בורובסקי לדין.
9. הוטעם כי השלמת החקירה לאחר הגשת כתב האישום, הינה חריג לכלל, היא ישימה לאותם מקרים חריגים, בהם מתגלים נסיבות חדשות, שלא היו ידועות ערב הגשת כתב האישום, ואין זה המקרה.
10. הגשת כתב האישום נעשתה ע"י המאשימה לאחר "בחינה עניינית ועמוקה" של חומר הראיות שברשותה, ולא נמצא מקום להגיש כתב אישום כנגד בורובסקי.
11. עוד נטען כי אף לאחר העיון בחומרים אליהם הפנה הסניגור, אשר לא היה ברשות המאשימה, אין מקום להחלט החריג לכלל האמור, ואין מקום להשלמת החקירה. הודגש, כי החשדות כנגד בורובסקי היו ידועות למאשימה, הדבר נשקל היטב "...ובכל זאת לא הוחלט על ביצוע חקירות נוספות לפני הגשת כתב האישום..." (סעיף 4 לתגובה).
12. לסיכום עמדת המדינה, השלמת החקירה, והגשת כתב אישום כנגד בורובסקי, במהלך המשפט, מתנגשת עם הנחיית פרקליט המדינה, ואינה עולה בקנה אחד איתה.
13. לאחר שבחנתי את תיק בית המשפט, הבקשה על צרופותיה, תגובת המדינה, ומכלול טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה לביטול כתב האישום, מהטעמים המפורטים בבקשה, להידחות.
14. אין צורך להכביר מילים אודות אכיפה בררנית מכוחה של ההגנה מן הצדק, היא נגזרת מעקרונות של צדק והשוויון בפני החוק, וישימה למקרים המתאימים, לפי המבחן התלת-שלבי שהתווה בפסיקה (ע"פ 8551/11 סלכני נ' מדינת ישראל).
15. במקרה דנן, מתבסס הסניגור על חומרי חקירה וחומרים נוספים שלא נכללו בחומר החקירה, כעולה מתגובת המדינה. לטענתו, יש בכך כדי לבסס את טענתו לאכיפה בררנית, או למצער, לחייב את המדינה להשלים את החקירה בחשדות שהטיח בבורובסקי.
16. מנגד, המדינה מצהירה, כי היא הייתה ערה לחשדות אלה כנגד בורובסקי. היא בחנה את חומר החקירה, ואת החומרים הנוספים שהגיש לה הסניגור, ומסקנתה היא, כי אין מקום לפתיחת חקירה במהלך המשפט, וממילא אין מקום לצרף את בורובסקי לכתב האישום כנאשם נוסף.
17. שיקול דעת זה של המדינה, לצד האפליה הנטענת, הם הנמצאים במוקד העניין. ברם, לעמדתי, לא ניתן לקבוע

ממצאים ומסמרות ביחס לשאלות עובדתיות אלה, ללא שמיעה של מכלול הראיות.

18. הסניגור מסתמך על פיסות שונות מחומרי החקירה מבלי שמלוא חומר החקירה נפרש במלואו בפני בית המשפט, וממילא, לא נשמעו העדים הרלבנטיים. רק לאחר שמיעת מלוא הראיות, יוכל בית המשפט להידרש לשאלת האפליה הנטענת ולמחדלה הנטענים של המדינה בחקירה. עוד יש להזכיר בהקשר זה את הנטל הראייתי הרובץ לפתחו של הנאשם (ראו עניין **סלכני**, כב' השופטת ד. ברק-ארז).

19. עוד מפנה הסניגור המלומד לפסיקה, ומבקש ללמוד על יסודה, בזיקה לחומר שצירף, את אחריותו המשפטית של בורובסקי, כ"מנהל פעיל" בנאשמת 1, בהתאם להוראות סעיף 224א לפק' מס הכנסה (סעיפים 17-18 לבקשה).

20. לא מצאתי כי יש בכך כדי לבסס זאת בנסיבות הקיימות, שכן, נדרש ליבון עובדתי של השאלה העובדתית, הנוגעת לפעילותו של בורובסקי כמנהל פעיל וכנושא משרה בחברה, הנאשמת 1, ככל שהייתה פעילות כזאת מצידו.

21. לבסוף, אזכיר כי לפי ההלכה הפסוקה, גם מקום שבית המשפט מוצא תחולה להגנה מן הצדק, אין פירוש הדבר, בהכרח, כי כתב האישום יבוטל, ועל בית המשפט למוד לנאשם שבפניו את הסעד הראוי בהתאם לתכליות והשיקולים שבפניו, וכפי שנפסק: **"...מטרת החלתה של ההגנה [מן הצדק] היא לעשות צדק עם הנאשם, ולא לבוא חשבון עם רשויות האכיפה...לא כל מעשה נפסד שעשו הרשויות החוקרות או המאשימה...יצדיק את המסקנה שדין האישום להתבטל..."** (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ' (2005), שם, בעמ' 806-807).

22. לפיכך, מפאת השלב המקדמי בו מצוי המשפט, ובהעדר היכולת, בשל כך, לבחון לעומק את כל הראיות, ולזקק מתוכן מסקנות עובדתיות, ביחס למכלול הטענות שהעלה הסניגור, לא אוכל לקבל את הבקשה.

23. עם זאת, שמורה לסניגור הזכות לשוב ולטעון טענה זו, וכל טענת הגנה שבפיו, בשלב המתאים, לאחר הבאת מכלול הראיות בפני בית המשפט, שאז אדרש לעניין בשנית. בנתון לכך הנני דוחה את הבקשה.

24. בשולי הדברים, ובשים לב להחלטת בית המשפט מיום 23/9/20, יואילו הצדדים לעדכן את בית המשפט ביישום המתווה שגובש להסרת המחדלים.

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"א, 17 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.